

Arrest

nr. 322 619 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 15 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1989.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 12 november 2023. Op 13 november 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 21 juni 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 14 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U hangt het Ismaili geloof aan. U bent geboren op (...) mei 1989 in de stad Salamiya in de provincie Hama. U studeerde gedurende één jaar toerisme aan de universiteit van Homs, maar moest uw studies in 2014 gedwongen stopzetten vanwege de oorlog. Nadien werkte u gedurende drie maanden als arbeider voor het landbouw departement en voor het overige werd u onderhouden door uw ouders. U was van 10 november 2015 tot 15 februari 2021 getrouwd met [I. F.], met wie u samen een zoon, [W. F.] (OV nr. ...) heeft, die met u meekwam naar België. U scheidde van hem vanwege het feit dat hij u en uw zoon sloeg.

U haalt vooreerst aan dat er in Syrië geen veiligheid is en geen toekomst voor uw zoon. U stelt dat er regelmatig kinderen werden ontvoerd door onbekenden in ruil voor losgeld, waarna sommigen dood werden teruggevonden. Er is verder geen goed onderwijs en u kon er geen werk vinden. U was zelf gedwongen om uw universitaire studies in Homs te stoppen vanwege de oorlog. Ten tweede behoort u tot de religieuze minderheid van de Ismailieten, die altijd onder druk worden gezet en gediscrimineerd. Enerzijds beschuldigen leden van de oppositie jullie ervan ongelovigen te zijn en anderzijds meent ook het Syrische regime dat jullie niets te zeggen hebben. Tot slot vreest u dat uw ex-man uw zoon van u zal afnemen indien u ooit terug zou trouwen in Syrië. Indien u als vrouw een nieuw huwelijk aangaat na een echtscheiding, heeft de ex-man immers het recht om het kind af te nemen, zodat u in Syrië geen normaal leven meer zou kunnen leiden.

U vertrok samen met uw minderjarige zoon [W. F.] (ov nr. ...) op 18 juli 2022 over land uit Syrië en reisde via Afrin naar de Turkse grens. Jullie verbleven één jaar in Turkije en reisden vervolgens per boot verder naar Griekenland. Toen u in Griekenland was, belde uw ex-man u op met de vraag waar u en uw zoon zich bevonden, waarna u hem informeerde over jullie locatie. In Griekenland ontving u een (ver)vals(t) paspoort waarna jullie per vliegtuig verder reisden naar België. U en uw zoon kwamen tot slot in België aan op 12 november 2023. Op 13 november 2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Syrië vreest u dat uw ex-man uw zoon van u zal afnemen indien u hertrouwt. U vreest daarnaast de algemene veiligheidssituatie vanwege de oorlog en discriminatie vanwege uw Ismaili geloof.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van een medisch attest d.d. 20/04/2024 inzake uw bronchitis en astma, een kopie van de geboorteakte van uw zoon, een kopie van uw attest van gezinssamenstelling, een kopie van uw individueel uittreksel van burgerlijke stand en dat van uw zoon, een kopie van een brief van de rechtbank inzake de wettelijke voogdij over uw zoon, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van een brief van de Ismailitische gemeenschap in Parijs, een kopie van uw familieboekje, en een kopie van een attest d.d. 28/10/2016 opgesteld door een wetsdokter inzake uw verwondingen veroorzaakt door uw ex-man.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit het neergelegde medische attest d.d. 20/04/2024 van het UZ Saint-Luc in Brussel blijkt dat u zich aanbood met klachten van kortademigheid. Uit het attest volgt de diagnose van een bronchitis tegen de achtergrond van astma, waarna u medicatie werd voorgeschreven voor de periode van een maand. Op het CGVS verklaarde u dat u last heeft van een pneumonie en zich niet goed voelt (CGVS, p. 1). U verklaarde dat u hiervoor een dokter bezocht, die u een puffer en medicatie gaf (CGVS, p. 2). Daarnaast werd u gedurende één nacht in het ziekenhuis opgenomen en kreeg u zuurstof toegediend voor uw ademhaling (CGVS, p. 2).

Evenwel blijkt niet dat u door deze gezondheidsproblemen niet volwaardig kon deelnemen aan een persoonlijk onderhoud of dat deze problemen een grote hinderpaal vormden voor uw deelname aan een persoonlijk onderhoud. U gevraagd of u tijdens de dag van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS medicatie had ingenomen, antwoordde u van niet (CGVS, p. 2). U gaf verder aan dat u in staat was om het interview af te leggen (CGVS, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u meegedeeld dat u op elk ogenblik pauze kon vragen indien u daar nood aan had (CGVS, p. 2). Daarnaast werd u meegedeeld dat u op ieder moment het interview mocht onderbreken indien iets niet duidelijk was voor u (CGVS, p. 2). Na afloop van de pauze werd u verder gevraagd of u zich in staat voelde om het onderhoud voort te zetten, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 12). Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u de tolk goed had begrepen, antwoordde u van wel (CGVS, p. 17). Ook na het persoonlijk onderhoud werden geen opmerkingen doorgestuurd over het verloop ervan. Bijgevolg kan niet besloten worden dat u in de onmogelijkheid verkeerde de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst haalt u aan dat u tot een religieuze minderheid behoort waardoor er altijd bombardementen waren op jullie omdat jullie als ongelovigen beschouwd werden (CGVS, p. 6). Daarnaast, zo stelde u, werden jullie altijd gediscrimineerd en onder druk gezet door het Syrische regime en door de aanwezige oppositieleiden (CGVS, p. 13).

In verband met uw religieuze (ismaïlitische) achtergrond dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit het Algemeen ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 blijkt dat kleinere religieuze groepen in Syrië, zoals druzen, christenen en ismaïli's, niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd vanwege hun geloof. Van incidenten waarbij leden van religieuze minderheden het slachtoffer werden, is bovendien niet altijd vast te stellen dat de religie van die personen verband hield met het motief van de aanval. De Syrische autoriteiten en de andere de facto-autoriteiten zouden tolerantie jegens verschillende religieuze gemeenschappen net inzetten als publiciteitsmiddel en ter ondersteuning van hun claim het legitiem gezag te zijn. Voor leden van alle religieuze groepen geldt dat kritiek op de autoriteiten de rode lijn is en kan leiden tot repercussies. Dit staat los van het behoren tot een bepaalde (etno-)religieuze groep (zie Ambtsbericht Syrië mei 2022 p.69 in blauwe map). Ook uit de meest recent beschikbare landeninformatie (zie EUAA, Country Guidance Syria van april 2024 – beschikbaar op <https://www.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-04/2024CountryGuidanceSyriaEN.pdf> ; EUAA “Syria: Targeting of individuals” september 2022, – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1> ; UN High Commissioner for Refugees (UNHCR): International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update VI (maart 2021) - beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>) kan niet worden afgeleid dat ismaïlieten of andere religieuze minderheden in Syrië vervolging dienen te vrezen louter vanwege hun geloof. Ook blijkt nergens uit dat de discriminerende bejegening van ismaïlieten in Syrië dermate systematisch en ingrijpend zou zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor uw leven er ondraaglijk zou worden.

U brengt evenmin aannemelijke individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u omwille van ‘uw ismaïliet-zijn’ sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Desgevraagd geeft u aan dat u niet buiten de stad kon gaan omdat u schrik had ontvoerd te zullen worden in ruil voor losgeld (CGVS, p. 15). Indien u toch buiten de stad zou gaan, zo verklaarde u, werd u door soldaten aan de controleposten beledigd en bestolen (CGVS, p. 15). Gevraagd of u persoonlijk ooit problemen kende aan die controleposten, antwoordde u van wel en zei dat het altijd de meisjes waren die werden lastiggevallen door de soldaten met bepaalde bedoelingen en om hen geld afhandig te maken (CGVS, p. 6). U verwijst evenwel louter naar de algemene situatie van Ismaïlieten in Syrië en maakt geen gewag van concrete incidenten of een vrees voor seksueel geweld waarmee u zou zijn geconfronteerd tijdens uw verblijf in Syrië. Het CGVS merkt hierbij tevens op dat u Syrië pas in juli 2022 verlaten heeft, een houding die evenwel niet in overeenstemming te brengen is met dat van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Het CGVS benadrukt dat er in uw hoofde bovendien geen elementen aanwezig zijn die erop wijzen dat u een zodanig profiel heeft met grote zichtbaarheid of een publiek karakter, dat u bij terugkeer naar Syrië in het vizier zou dreigen te komen van de Syrische autoriteiten. Bovendien bent u afkomstig van de stad Salamiya in de provincie Hama, waar de Syrische regering grotendeels de controle is blijven behouden doorheen het conflict (CGVS, p. 6). Verder maakt u niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Syrië reeds in die mate in het vizier bent gekomen of in de specifieke negatieve aandacht van de Syrische autoriteiten stond, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen (zie supra). U was niet betrokken bij politieke activiteiten, noch is iemand uit uw familie gekend als opposant van het regime (CGVS p. 7). Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Syrië omwille van een vooraf bestaand probleem met de autoriteiten een risico zou lopen om te worden gevisieerd, laat staan dat uw vertrek uit Syrië om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Evenmin brengt u zelf enig concreet element aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Syrië alsnog in het vizier van de autoriteiten zou komen. In dit verband merkt het CGVS bovendien op dat u een aantal maanden tewerkgesteld was voor de overheid bij het departement landbouw en uw broer dit werk nog steeds doet (CGVS, p. 7, 9). U heeft naar eigen zeggen ook nog een tweede broer die voor de overheid heeft gewerkt als bewaker, maar die stopte ermee vanwege zijn slechte gezondheidstoestand (CGVS, p. 8). Gelet op het voorgaande en rekening houdend met de individuele omstandigheden die uw situatie kenmerken, is het CGVS van oordeel dat er geen elementen kunnen waargenomen worden die wijzen op een risico op vervolging of op ernstige schade louter omdat u Syrië heeft verlaten.

U verwijst voorts naar de algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst en naar het feit dat u als gescheiden vrouw het recht niet had om te hertrouwen uit vrees dat uw ex-man uw zoon zou afpakken (CGVS p. 13). Inzake de veiligheidssituatie verwijst u echter enkel naar het feit dat er vaak ontvoeringen plaatsvonden van vrouwen, er geen degelijk onderwijs was voor uw zoon en u zelf uw studies gedwongen moest stopzetten (CGVS, p. 13). Om die reden, zo verklaarde u, vreest u het leven van uw zoon uit angst dat hij ontvoerd zou worden (CGVS, p. 13). Er dient echter te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat noch u noch uw zoon ooit persoonlijk het slachtoffer werden van het conflictgerelateerd geweld waarnaar u verwijst. Evenmin zijn er indicaties dat u of uw minderjarige zoon specifiek gevisieerd worden door de criminele groeperingen in uw regio van herkomst. Uw vrees in dit verband is dan ook hypothetisch en het louter aanhalen van een algemeen gevaar in Syrië, zoals een potentiële ontvoering (CGVS, p. 13) volstaat niet om een persoonlijke vrees of risico aan te tonen.

In verband met uw vrees tegen aanzien van uw ex-man stelt het CGVS vast dat u uw profiel als kwetsbare Syrische vrouw niet aannemelijk heeft gemaakt. U verklaarde dat uw ex-man u sloeg toen hij onder invloed was van alcohol, waarbij u in 2016 in het ziekenhuis belandde met verwondingen op uw hoofd en hele lichaam (CGVS, p. 14). U stelde dat er toen een wetsdokter kwam die een medisch rapport opstelde zodat u klacht kon indienen bij de politie, maar u dit uiteindelijk niet deed omdat u uw zoon van hem wilde terugkrijgen (CGVS, p. 14). U gaf aan dat jullie in die periode zes maanden uiteen gingen op aangeven van uw ouders, maar weer bij elkaar kwamen tot hij u in 2019 definitief verliet voor een andere vrouw (CGVS, p. 14). Op de vraag hoe de officiële echtscheiding vervolgens tot stand kwam, antwoordde u dat u een advocaat onder de arm had genomen, maar uw ex-man nooit kwam opdagen, tot hij in 2021 toch opdook en de scheiding werd voltooid (CGVS, p. 14). Nadien, zo stelde u, keerde u met uw zoon terug naar uw ouderlijke woning in Salamiya-stad (CGVS, p. 14). Hoewel het CGVS erkent dat u een problematisch huwelijk achter de rug heeft met uw ex-partner, blijkt uit voorgaande evenwel niet dat u in Syrië vervolgd wordt of er in uw hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U gaf overigens aan dat uw ex-man uiteindelijk aangaf geen probleem te hebben met het feit dat u zijn zoon meenam naar België (CGVS, p. 12, 16). Bovendien stelt het CGVS vast dat u in Syrië over een ondersteunend familiaal netwerk beschikt, met name uw ouders, broers en zus (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u na uw echtscheiding niet meer werkte, maar onderhouden werd door uw familie en uw ouders financieel ondersteund werden door de Ismailitische vereniging (CGVS, p. 15). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u voordien één jaar studeerde aan de universiteit van Homs en gedurende drie maanden tewerkgesteld was voor het departement landbouw (CGVS, p. 7). U slaagde er derhalve wel in te voorzien in een onderkomen voor u en uw zoon. Gevraagd of u ooit geld kreeg van uw ex-man, zei u dat u één keer een klein bedrag van hem heeft gekregen en voor het overige onderhouden werd door uw familie (CGVS, p. 15). De vaststelling dat u een advocaat onder de arm nam om uw scheiding te regelen en een bedrag van 12 000 euro betaalde voor de reis van u en uw zoon naar België op zich doet vermoeden dat u wel over bepaalde financiële middelen beschikte (CGVS p. 12, 14; vragenlijst DVZ punt 32). Dat u, omwille van uw situatie als gescheiden Syrische vrouw, nood heeft aan internationale bescherming kan bijgevolg niet blijken. Overigens wijst het CGVS er op dat niettegenstaande het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is, er in uw hoofde geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden. U haalt namelijk geen geloofwaardige elementen aan die in die richting wijzen, en evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Het loutere feit dat u Syrië heeft verlaten impliceert niet automatisch dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert in uw herkomstland. Uit de beschikbare landinformatie blijkt overigens niet dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen (zie EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, p. 16-19, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-04/2024CountryGuidance_Syria_EN.pdf ; EUAA "Syria: Targeting of individuals" September 2022, p. 31, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>; Algemeen Ambtsbericht Syrië, augustus 2023, p. 79-90, beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2099738.html> ; UNHCR, International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, maart 2021, p. 112-115, beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2049565/606427d97.pdf> ; EASO "Syria Situation of returnees from abroad", juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-situation-returnees-abroad en www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021). Daarenboven kan nog opgemerkt worden dat de intensiteit van het conflict in Syrië sinds 2018 stelselmatig is afgenomen en dat uw vertrek pas dateert van juli 2022, waardoor het weinig waarschijnlijk lijkt dat de Syrische autoriteiten u specifiek omwille van dit recente vertrek als een tegenstander van het regime zouden beschouwen. Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u in geval van terugkeer naar Syrië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Derhalve kan de status van vluchteling u niet worden toegekend, noch deze van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. De (overige) documenten die u neerlegde ter ondersteuning van dit verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw kopieën van uw familieboekje, de attesten van burgerlijke stand van u, uw zoon en ex-man, het attest van gezinssamenstelling, uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw zoon kunnen immers hooguit uw Syrische nationaliteit, identiteit, herkomst en gezinssamenstelling staven, elementen die heden evenwel niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor wat betreft de brief van de rechtbank d.d. 24/06/2024 inzake de wettelijke voogdij over uw zoon, waaruit blijkt dat u de toestemming heeft van uw ex-man om uw zoon naar het buitenland mee te nemen. Het certificaat van de ismailitische gemeenschap bevestigt verder enkel uw religieuze achtergrond, doch toont geenszins de door u verklaarde problemen of vrees in Syrië aan. Wat betreft het rapport van de wetsdokter d.d. 28/10/2016, merkt het CGVS op dat hierin uw verwondingen staan beschreven als slachtoffer van geweld door uw ex-man, dewelke evenmin worden betwist. Evenwel kan hieruit heden geen gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde blijken (zie supra). Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend,

indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval naar de desbetreffende regio, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesyria-2024>), het EUAA COI Report: Syria - Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/202310COIReportSyriaSecuritySituationEN.pdf) en op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaacoireportsyriasecuritysituation20231009.pdf>) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202312EUAACOIQueryResponseQ69SyriaMajorhumanrightssecurityandsocioeconomicdevelopments.pdf>).

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van individuele beschermingsbehoefte, maar ook bij de beoordeling van de beschermingsbehoefte die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië, waaronder Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de stad Masyaf, in de provincie Hama die onderzocht moet worden.

De provincie Hama ligt in het centrum van Syrië en wordt omringd door de provincies Latakia en Tartous in het westen, Idlib, Aleppo en Raqqa in het noorden en Homs in het zuiden. De provincie bestaat uit vijf districten (Hama, Masyaf, Muḥadah, As-Suqaylabiyah en As-Salamiyah) en heeft meer dan 1.400.000 inwoners. De stad Hama wordt voornamelijk bevolkt door soennitische moslims, terwijl de bevolking van de rest van de provincie meer divers is en naast soennitische Arabieren ook alawitische, ismailitische en christelijke gemeenschappen omvat.

Tussen april 2019 en maart 2020 voerde het leger van het regime grootschalige militaire offensieven uit en heroverde het noordwestelijke deel van de provincie, met uitzondering van een dunne strook in de buurt van Idlib in het noordwesten, die wordt gecontroleerd door de Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), en verzetshaarden van Islamitische Staat in de oostelijke regio's, aan de grenzen van de provincies Aleppo, Raqqa en Homs.

Ondanks deze controle over het overgrote deel van het grondgebied zijn er nog steeds veelvuldige conflicten tussen het reguliere leger en gewapende oppositiegroepen, vooral met bombardementen door het Syrische en Russische leger. Islamitische Staat voert weliswaar opnieuw operaties uit in het oosten van de provincie, maar beschikt niet over voldoende middelen om de dorpen daar onder controle te krijgen.

Een aantal van de best getrainde eenheden van het Syrische leger zijn actief in de provincie, waaronder het vijfde Korps, de 25ste Divisie voor Speciale Operaties en de vierde Pantserdivisie. Russische troepen zijn ook aanwezig in de gebieden ten noorden en noordwesten van de stad Hama, tot aan de door de oppositie bezette gebieden aan de grens met de provincie Idlib. Iraanse of door Iran gesteunde troepen bevinden zich in het zuiden en oosten van de stad Hama en in het westen, in Masyaf.

Aan het begin van de periode van augustus 2022 tot juli 2023 werden de bombardementen door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten op militaire en burgerdoelen in de gebieden ten noorden en westen van Hama opgevoerd, waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen. De posities van het reguliere leger in het westen van Hama waren het doelwit van HTS en Jaysh al-Nasr. Islamitische Staat zet zijn activiteiten voort, waaronder meerdere hinderlagen tegen burgers en veiligheidstroepen. Tientallen burgers zijn gedood of gewond geraakt in landelijke en woestijngebieden in het oosten van de provincie. In deze periode werden ook verschillende mensen ontvoerd. Deze aanvallen werden gevolgd door massale bombardementen door regeringstroepen of Russische troepen op de bewegingen en posities van cellen van Islamitische Staat. Israël voerde in de regio Masyaf ook luchtaanvallen uit op locaties en munitiedepots van Iraanse groepen maar ook op wetenschappelijke onderzoekscentra.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden in de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 557 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 5 incidenten per week). De overgrote meerderheid hiervan waren "explosions/remote violence", maar "battles" en, in mindere mate, "violence against civilians" werden ook gedocumenteerd. In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 225 veiligheidsincidenten gerapporteerd (gemiddeld 13 incidenten per week). Veiligheidsincidenten werden gemeld in alle districten, hoewel de meeste zich voordeden in het district As-Suqaylabiyah, gevolgd door het district asSalamiyah. In de districten Muḥardah, Hama en Masyaf werden zeer weinig incidenten gemeld. Tussen augustus 2022 en juli 2023 vielen er 76 burgerslachtoffers.

Tussen augustus en november 2023 werden 14 burgerslachtoffers geregistreerd. Dit is een relatief klein aantal vergeleken met het totale aantal inwoners van de provincie, namelijk meer dan 1,4 miljoen (wat overeenkomt met zes burgerslachtoffers per 100.000 inwoners gedurende deze referentieperiode).

Een groot aantal ontheemden woont in de provincie Hama en er zijn nog steeds migratiebewegingen van intern ontheemden, zowel van als naar de provincie. Tegelijkertijd keert een aanzienlijk aantal intern ontheemden vrijwillig terug naar de provincie Hama.

Tijdens het conflict werd schade toegebracht aan de civiele infrastructuur van de provincie en liggen hele districten in puin. De provincie wordt ook op grote schaal getroffen door de aanwezigheid van mijnen en munitie die niet tot ontploffing werden gebracht, wat leidt tot incidenten waarbij burgers gewond raken of gedood worden.

De provincie Hama wordt in de EUAA Country Guidance van april 2024 een provincie genoemd waar het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en bijgevolg een lager niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat hoewel de stad Salamiya in de provincie Hama onderhevig is aan willekeurig geweld, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In de stad Salamiya in de provincie Hama bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg rijst de vraag of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging voor u als gevolg van het willekeurige geweld in de stad Salamiya in de provincie Hama, wat u betreft, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U laat evenwel na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Syrië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het vluchtelingenverdrag), de artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde de bestreden beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen en in subsidiaire orde haar de subsidiaire bescherming te willen toekennen.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 5 februari 2025 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in. Ze voegt twee rapporten toe. Ze wijst op de gewijzigde situatie in Syrië nu het regime van Al-Assad is gevallen. Ze wil hierbij ook verwijzen naar haar Ismaëli-geloof. Ze stelt tot een minderheid te behoren in Syrië. Het omverwerpen van het regime van Assad zorgt voor veel onduidelijkheid in Syrië en omtrent de huidige en toekomstige situatie van minderheidsgroepen in Syrië. Ze stelt dat er door de commissaris-generaal besloten werd op 9 december 2024 om de behandeling van Syrische dossiers tijdelijk stop te zetten.

3.2. Tijdens de terechtzitting van 6 februari 2025 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer. Ze voegt hierbij een medisch attest van haar zoontje. Ze voert verder in deze aanvullende nota ook aan dat de politieke en de veiligheidssituatie in Syrië drastisch veranderd zijn doordat het regime van Bashar Al Assad onlangs werd omvergeworpen door gewapende rebellengroepen. Met de val van dit regime op 8 december 2024 is de situatie veranderd en naar de toekomst toe uiterst onzeker. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht besloten op 9 december 2024 om de behandeling van de dossiers van verzoekers om internationale bescherming uit Syrië tijdelijk op te schorten aangezien de landeninformatie over Syrië op heden niet meer actueel zou zijn. Dit wil volgens de commissaris-generaal zeggen dat de bestreden beslissing is gebaseerd op totaal voorbijgestreefde algemene landeninformatie. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de huidige veiligheidssituatie maar ook van de socio-economische situatie in Syrië. Ze voegt er verder aan toe dat Abu Mohammed Al-Golani wordt gezien als de nieuwe leider van Syrië. Hij is de leider van een groepering die door de meeste Europese landen als een terroristische organisatie wordt beschouwd. Hij is een soenniet. Het is volgens haar niet geweten hoe streng zijn beleid in Syrië zal zijn. De situatie van christenen en ismaëlieten en andere groepen dus bijzonder problematisch riskeert te worden. Ook het verblijf in Europa en de ermee gepaard gaande verwestering of gedragingen tegen de strenge moslimregels riskeren een negatieve impact te hebben. De reactie van Israël blijft verder ook een onbekende factor terwijl deze sinds de val van het regime van Assad de bombardementen serieus aan het opdrijven is.

De verzoekende partij is dan ook van mening dat de bestreden beslissing zou moeten worden ingetrokken door de commissaris-generaal. Op zijn minst dient de bestreden beslissing vernietigd te worden voor aanvullend onderzoek in het licht van de nieuwe situatie en gewijzigde omstandigheden in Syrië.

Voor het overige wil ze verwijzen naar de elementen die in het verzoekschrift uiteengezet worden en waaruit blijkt dat de commissaris-generaal de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag schendt. De commissaris-generaal heeft meerdere elementen van haar relaas niet afdoende bestudeerd, zonder een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM na te gaan, wat nochtans essentieel was om de vrees van de verzoekende partij ingeval van terugkeer op een correcte manier te kunnen evalueren. Dat deze elementen eveneens op afdoende wijze aantonen dat ze een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De veiligheid en de humanitaire situatie zijn zeer verontrustend in haar regio van herkomst zodat ze op zijn minst de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, lid 2, c) moet krijgen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van

het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen

waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *"Country guidance: Syria"*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort *"in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië"* en *"tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheids-situatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen"*.

Ter terechtzitting wijst de verzoekende partij op haar Ismaëli-etnie, haar zeer modernistische levensstijl en het feit dat zij gescheiden is van haar echtgenoot. Ze stelt dat op heden een vrouw niet meer alleen zonder man de straat op mag en niet ongesluierd mag zijn in Syrië. Ze stelt dat als ze terug moet naar Syrië ze zal moeten hertrouwen en haar zoontje moeten afstaan. Ze brengt tijdens de terechtzitting naar voor dat haar zoontje gezondheidsproblemen heeft.

De verzoekende partij is afkomstig van de stad Salamiyah, een vooruitstrevende stad gelegen in de provincie Hama en is tevens ismaëliet.

Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiïsme.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met de individuele omstandigheid als ismaëliet nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS